Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

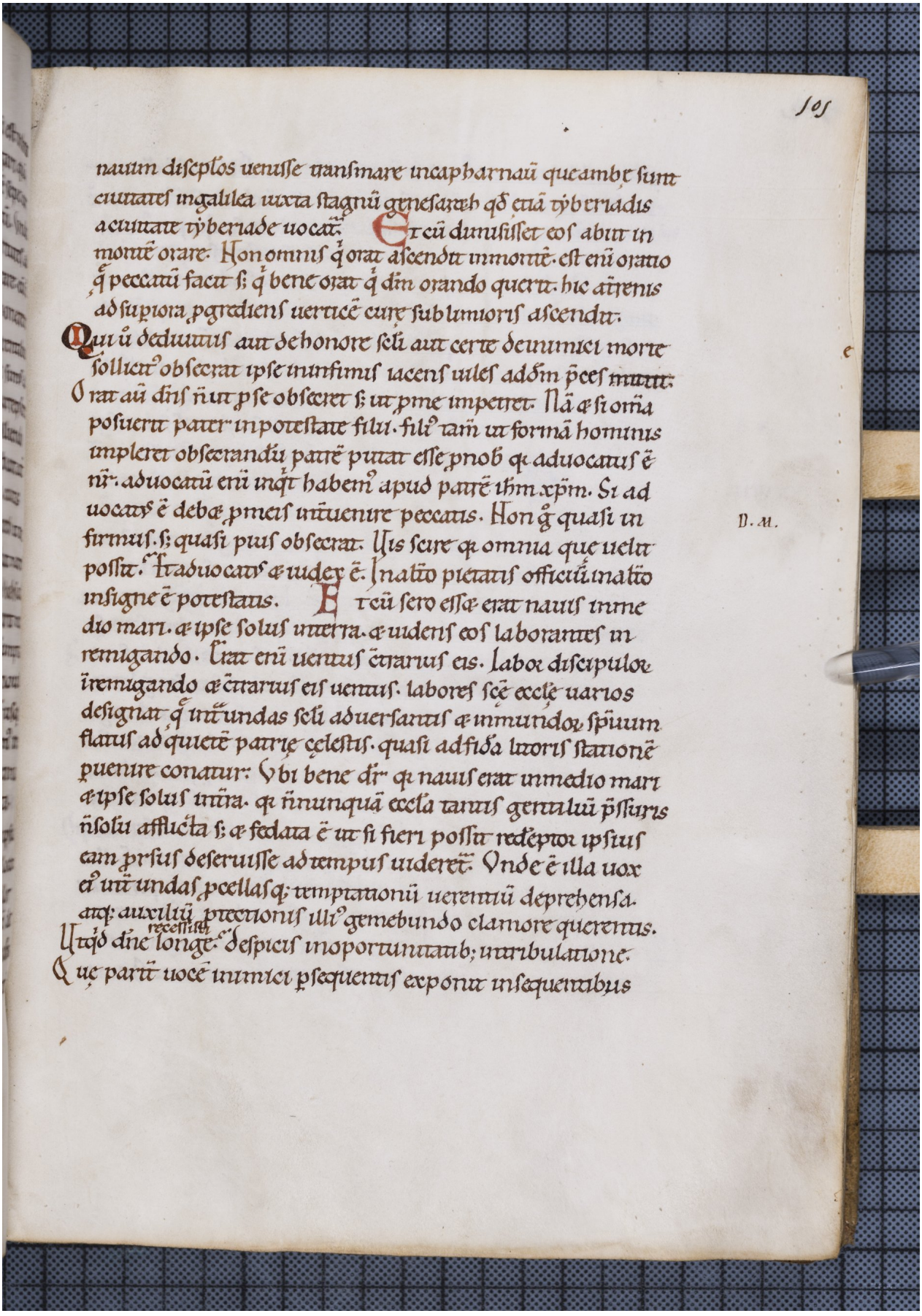

105

nauim discipl̃os uenisse transmare incapharnaũ quecambꝛ sunt
ciuitates ingalilea uocta stagnũ genesareth qđ etiã tyberiadis
a ciuitate tyberiade uocat̃. Et cũ dimisisset eos abiit in
montẽ orare. Non omnis q̃ orat ascendit in montẽ. est enĩ oratio
q̃ peccatũ facit si; q̃ bene orat q̃ din orando quert. hic aũtem
ad supiora pgredies uerticẽ cuꝛe sublimioꝛis ascendit.
Qui ũ deiectus aut de honore sẽi aut certe de inimici morte
sollicit̃ obsecrat ipse infimus iacens uiles adhĩ p̃ces fundit.
Orat aũ dns ñ ut ꝑse obsecret si; ut ꝑme impetret. Nã æ si oĩa
posuerit pat̃ in potestate filii. filiꝰ tam̃ ut formã hominis
impleret obsecrandũ patrẽ putat esse ꝓnob q̃ aduocatus ẽ
nr̃. aduocatũ enĩ inq̃t habem̃ apud patrẽ thm xp̃m. Si ad
uocatꝰ ẽ debæ ꝓmeis inuenire peccatis. Non q̃ quasi in
firmus. si; quasi piꝰ obsecrat. Vis scire q̃ omnia que uelit
possit. Tradoctꝰ æ iudex ẽ. Innatiũ pietatis officiũ innatiũ
insigne ẽ potestatis. Et cũ sero esset̃ erat nauis in me
dio mari. æ ipse solus in terra. æ uidens eos laborantes in
remigando. Erat enĩ uentus ẽtrarius eis. Labor discipulor
in remigando æ ẽtrarius eis uentus. laboꝛes scẽ eccl̃e uarios
designat q̃ int̃ undas sẽi aduersantis æ inmundor spũum
flatus ad quietẽ patrię cęlestis. quasi ad fida littoris statiõẽ
puenire conantur. Vbi bene dr̃ q̃ nauis erat in medio mari
æ ipse solus in terra. q̃ ñ nunquã eccl̃a tantis gentiliũ p̃ssuris
ñ solũ afflicta si; æ fedata ẽ ut si fieri possit redẽptor ipsius
eam prius deseruisse ad tempus uideret̃. Vnde ẽ illa uox
ei int̃ undas ꝓcellas q; temptationũ uerendũ deprehensa.
atq; auxiliũ ꝓtectionis illi gemebundo clamore querentes.
Utq̃d dne recessisti longe. despicis in opportunitatib; in tribulatione.
Q̃ ę part̃ uocẽ inimici ꝓsequentis exponit insequentibus